

ಮೌನದಳಲು..

ಎಲ್ಲರ ತೊಂದರೆಗೆ ಒದಗುತ್ತಿದ್ದ, ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ತನ್ನಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಾರದೆನ್ನುವ ವ್ಯಾಸನ ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯ ಗುಣ ಅವನ ಹರಾತ್ ನಿರ್ಗಮನದಲ್ಲೂ ತೋರಿಬಂದಿರುವುದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವೇನಲ್ಲ.

■ ಬಿ.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

ವ್ಯಾಸರಾವ್

ಭಾನುವಾರ (15-7-2018) ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30ಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸವನಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ವರ್ಲ್ಡ್ ಕಲ್ಚರ್ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ 'ಅಂಕಿತ ಪುಸ್ತಕ'ದಿಂದ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅದೇ ತಾನೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿತ್ತು. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಕವಿ, ಗೆಳೆಯ ಎಚ್.ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶ ಮೂರ್ತಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನನಗೊಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಕರೆ ಬಂತು. ನನ್ನ ಖಾಯಂ ಟ್ರಾಕ್ಸಿ ಮಾಲೀಕ/ಚಾಲಕ ಲೋಕೇಶನ ಕರೆ. 'ಅಣ್ಣಾ, ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ಹೊರಗಡೆ ಬನ್ನಿ'.

ಸಭಾಂಗಣದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅವನು 'ವ್ಯಾಸರಾವ್ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು, ಕಣಣ್ಣಾ' ಎಂದ. ನಾನು 'ಏನೋ ಇದು? ಏನು ಹೇಳಿದೀಯ?' ಎಂದೆ. 'ಹೌದು, ಕಣಣ್ಣಾ, ನಿಮ್ಮ ಪೈಗ್ರಾಮ್‌ಗೇ ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ ಹೊರಟಿದ್ದು. ನನಗೂ ಕೊಟ್ಟು, ತಾವೂ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಾ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ, ವ್ಯಾಸರಾವ್ 'ಲೋಕಾ..' ಅಂದವರೇ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟು, ಕಣಣ್ಣಾ. ಕೂಡಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕ್ಷಿನ್ನಿಗೇ ಕಾರಲ್ಲಿ ತಗೊಂಡು ಹೋದ್ನಿ. ಡಾಕ್ಟರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ್ರು, ಕಣಣ್ಣಾ..' ಎಂದು ಬಿಚ್ಚಿದ. ಪ್ರಕಾಶಕ ಮಿತ್ರ ಕಂಬತ್ತಳ್ಳಿ ಅವರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಹೊರಟೆ. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಭಾಂಗಣದ ಉತ್ತವಕ್ಷಿ ಸೂತಕದ ಛಾಯೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು.

ವ್ಯಾಸನ ಮನೆಗೆ ನಾವು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಪಾರ್ಥಿವ ಶರೀರವನ್ನು ಗಾಜಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಮಲಗಿಸಿ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಅಸಹನೀಯ ಕುತುಬ್ಬಸದ ಮೌನ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ವ್ಯಾಸನ ಪತ್ನಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಸಹ ಒಂದು ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಆಘಾತಭಾವ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬಿಚ್ಚಿ, ಶುಗರ್ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಹೃದಯ ಸಂಬಂಧಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರದಿದ್ದ ಆತ್ಮೀಯನ, ಯಾವುದೇ ಮುನ್ನೂಚನೆಯಿರದ ಆ ಹರಾತ್ ನಿರ್ಗಮನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಅಸಹಾಯಕ ಮೂಕಪ್ಪೇಕ್ಷಕರಂತೆ ಕಕ್ಕಾಪಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ಕ್ರಮೇಣ ಗೆಳೆಯನ ಸಾವಿನ ಅಗಾಧತೆ ನಮ್ಮ ಅಂತರಾಳಗಳಿಗೆ ನಿಧಾನ ಇಳಿಯತೊಡಗಿತು.

★★★

ವ್ಯಾಸನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನದು ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಶತಮಾನದ ನಿಡುಗಾಲದ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆತನ. ನಾವು 'ನವ್ಯ ಚಳುವಳಿ'ಯ ಏರುಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರು. ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ

ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು. 1975ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂಚುಮುಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದವರೂ ಸಹ. ಅಂದ ಹಾಗೆ, ವ್ಯಾಸನದ್ದೂ ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹವೇ.

ಆಗ್ಗೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ವ್ಯಾಸನ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನವ ತರುಣಿ. ವಿಜಯಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪದವಿಯ ಅಂತಿಮ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಚೆಲುವೆ. ಪ್ರೇಮಕವಿಯ ಮನ ಸೋಲದೇ ಇರುವುದುಂಟೇ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟಕ್ಕೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಕಾಲೇಜು ಶುರು. ವ್ಯಾಸ ಆಕೆಯ ಜೊತೆ ತನ್ನ ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಆಗಾಗ ಹಿಂಬದಿಯ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕರಣದ ನಂತರ ಮಾತುಕತೆಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನೇ ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ.

ಬ್ಯಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗಿ ವರ, ತುಂಬಿದ ಕೂಡುಕುಟುಂಬದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆತನ, ಜೊತೆಗೆ ಆಗಷ್ಟೇ 'ಶುಭಮಂಗಳ' ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬರೆದ ತನ್ನ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಜನಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ ಯುವಕವಿ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಯವರ ಸಂತೋಷದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಿ, ವ್ಯಾಸನ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಂಗ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖಾಂತ್ಯ ಕಂಡಿತು. ದಂಪತಿಗೆ ಚೈತ್ರ ಎಂಬ ಮಗಳು, ಮನು ಎಂಬ ಮಗ ಉದಯಿಸಿದರು. ಈಗ ಚೈತ್ರ ತನ್ನ ಪತಿ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಮೆರಿಕದ ಸ್ಯಾನ್ ಹೊಸೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾಳೆ. ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಮನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಮನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದ ನುರಿತ ಗಾಯಕನೂ ಹೌದು.

ವ್ಯಾಸ, ಎಚ್.ಎಸ್.ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿ, ನರಹಳ್ಳಿ ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮತ್ತು ನಾನು 'ನವ್ಯ ಚಳುವಳಿ'ಯ ಉಚ್ಚಾಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯರಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡಿದವರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡವರು. ಆದರೆ 1975ರಲ್ಲಿ 'ಶುಭಮಂಗಳ' ಚಿತ್ರದ ತನ್ನ 'ಸೂರ್ಯಗಂಗಾ ಚಂದ್ರಗಂಗಾ' ಮತ್ತು 'ನಾಲ್ಕೊಂದ್ಲ ನಾಲ್ಕು' ಹಾಡುಗಳ ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ನಂತರ ವ್ಯಾಸ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಆ ಬಳಿಕ ಕಿರುತೆರೆ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಿಗೆ ಹಾಡು, ಚಿತ್ರಕತೆ, ಸಂಭಾಷಣೆ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋದ. ಫಿಲಂಫೇರ್, ಬಕ್ಸಿ, ತರಂಗಿಣಿ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದ. ಆದರೆ ಇದು ಅವನನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ದೂರವಾಗಿಸಿತು. ಆ ಬಳಿಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ್ದು ಭಾವಗೀತೆ.